

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๓๙/๒๕๕๙

ศาลปกครองกลาง

ศาลแรงงานกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔

กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลแต่ไม่เป็นส่วนราชการตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพในประชากรทุกวัยตามนโยบายสุขภาพแห่งชาติซึ่งเป็นการจัดทำบริการสาธารณะด้านการสาธารณสุขของรัฐ จึงมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่และมีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เป็นไปตามกฎหมายและวัตถุประสงค์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การทำสัญญาจ้างระหว่างกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับ ผู้ฟ้องคดีโดยจ้างผู้ฟ้องคดีให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานติดตามและประเมินผลระดับผู้เชี่ยวชาญพิเศษ เพื่อวางแผนและพัฒนาระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลรวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลภารกิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นความสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชน เพื่อให้บริการสาธารณะบรรลุผล ไม่ใช่ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างตามกฎหมายเอกชน สัญญาพิพาทจึงเป็นสัญญาที่ให้ผู้ฟ้องคดีเข้าดำเนินงานหรือร่วมจัดทำบริการสาธารณะตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อพิพาทเกี่ยวกับการเลิกจ้างหรือสิ้นสุดระยะเวลาจ้างโดยไม่เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง